

A család új felfogása tisztán megkülönbözteti a Külső Családtól (a család külső szerepeit, funkcióit, működéseit összekapcsoló családlétezés-komplexumtól a Belső Családot, ami a család valódi lényegegyüttese, az igazi Családi Én „entitás”, ami a család szíve, lelke, tudata. Ez a család a *szeretetcsalád*.

A Külső és a Belső Család leírásához a fogalmakat az új emberképet megjelenítő szemléletből és értelmezésből vesszük át. Ez a törekvés vezet az új antropológiához és az új családтанhoz. Ez egyúttal visszatérés például Hegel felfogásához, aki „A jogfilozófia alapvonalaiban” így definiál: 158. § „A családnak mint a szellem közvetlen szubsztancialitásának meghatározása a szeretet, az, hogy a szellem érzi a maga egységét.” Miután a jelenlegi világrend tudatosan családellenes, családszétziláló, család-értéktelenítő törekvésű, így a szeretetcsalád felfogása egyúttal a család rehabilitációja is.

Zima András

„Keressük az utat” Újjáépítés, ifjúságnevelés zsidó jövőképek a vészorszak utáni zsidó sajtóban

A soá következtében a lélekszámukban töredékére zsugorodott magyarországi zsidó csoportok közvetlenül a második világháborút követően eltérő túlélési, megmaradási stratégiákat dolgoztak ki. Előadásomban arra keresem a választ, hogy a vészorszak utáni zsidó újjáépítésben a különböző zsidó felekezeti és mozgalmi lapok szerkesztői milyen feladatot szántak a zsidó ifjúságnak. Hol képzeltek el velük a zsidó jövőt, fenntartani vagy felszámolni kívánták-e diaszpóra létet? Palesztinában vagy Magyarországon gondolták-e a magyar zsidó élet folytonosságának fenntartását? Hogy kívánták újra felépíteni az összeomlott zsidó oktatási rendszert? Milyen szerepet szántak a hitoktatásnak és egyáltalán milyen szerepet szántak a zsidó hagyománynak a fiatalok közösségi nevelésében? Mennyiben tért el a háború utáni zsidó oktatáspolitikája a korábbi időszakok ifjúságnevelési stratégiáitól? Milyen módon hatott a zsidó oktatási alapelvekre az új politikai kurzus?